

31. TEDEN SLOVENSKE DRAME

Glavni sponzor 31. TSD

MERKUR

MERKUR

ISKRATEL

Petek, 9. marca ob 19.00 Slavnostna otvoritev 31. TSD in podelitev Grumove nagrade

Zdenko Kodrič

VLAK ČEZ JEZERO PG Kranj

Režija: Mile Korun

Sobota, 10. marca ob 19.30 Drago Jančar

ZALEZUJOČ GODOTA SNG Drama Maribor

Režija: Vinko Möderndorfer

Ponedeljek, 12. marca ob 19.30 Ciril Kosmač – Srečko Fišer

TISTEGA LEPEGA DNE PDG Nova Gorica

Režija: Boris Kobal

Torek, 13. marca ob 19.00 Anton Tomaž Linhart

TA VESELI DAN ali MATIČEK SE BO UOŽENU SSG Trst

Režija: Vito Taufer

Sreda, 14. marca ob 19.30 Rudi Šeligo

KAMENJE BI ZAGORELO SNG Drama Ljubljana

Režija: Janez Pipan

Četrtek, 15. marca ob 19.30 Lovrenc Mgrušič (oče Romuald) – Meta Hočevar

ŠKOFJELOŠKI PASIJON SNG Drama Ljubljana

Režija: Meta Hočevar

Petek, 16. marca ob 19.30 Matjaž Zupančič

UBIJALCI MUH SLG Celje

Režija: Mile Korun

Sobota, 17. marca ob 15.00 Simpozij o slovenski dramatiki

Grumovi nagrajenci in slovenska dramatika

Ali po politični in poetični drami (spet) prihaja čas za socialno dramo?

Sobota, 17. marca ob 19.30 Zaključna slovesnost in podelitev Velike nagrade za najboljšo predstavo

Matej Filipčič – Irena Štaudohar

PROJEKT 3 – INTERIERI Zavod MUSEUM Ljubljana

Brezplačni avtobusni prevoz
v Ljubljano izpred Hotela Creina
uro pred začetkom predstave

Uvodnik

Kranj - Prešernovo in univerzitetno mesto je v teh dneh gledališki center Slovenije, saj na 31. *Tednu slovenske drame* gosti gledališča iz Slovenije in zamejstva. Gledališki festival slovenske dramatike je v teh letih dozorel in dosegel nivo evropske in svetovne dramatike. Letošnji izbor, ki ga je opravila selektorica Petra Pogorevc, si prizadeva najti tisto kočljivo ravnovesje med željami in okusom tako strokovne, kot tudi laične publike in dati prednost tistim najbolj kakovostnim uprizoritvam, ki so bile v preteklem letu postavljene na slovenskih odrih po izvirnih dramskih predlogah. To pa je obenem tudi osnovno poslanstvo *Tedna slovenske drame*: promoviranje slovenske dramske besede.

Čeprav se *Teden slovenske drame* odločno usmerja navzven in gleda v prihodnost, pa ne smemo spregledati njegove tradicije, ki so jo ustvarjali neutrudni, nesebični in ustvarjalni posamezniki, pri čemer ne moremo mimo deleža, ki so ga prispevali v celostni podobi posamezni selektorji. Navkljub dejstvu, da *Tednu slovenske drame* v določenih obdobjih politika ni kazala najbolj prijaznega obraza, pa lahko med selektorji najdemo tudi ime današnjega zunanjega ministra Dimitrija Rupla, ki je bil skupaj s Matijem Logarjem selektor davnega leta 1981.

V bogati gledališki tradiciji *Tedna slovenske drame* pa ne smemo spregledati, da so nekdaj na tem festivalu sodelovala tudi gledališča iz vse Jugoslavije. Ob nedavnih političnih spremembah v republikah bivše Jugoslavije lahko v prihodnosti pričakujemo njihovo ponovno

sodelovanje, kar bo po eni strani pomenilo internacionalizacijo festivala, po drugi strani pa obnovitev pretrganih stikov.

Teden slovenske drame pa ni zgolj in samo pregled dramske ustvarjalnosti. Kot se za vsak festival spodobi, tudi tega spremljajo nagrade in sicer *Velika nagrada Tedna slovenske drame za najboljšo predstavo*, *Nagrada Slavka Gruma za najboljše slovensko dramsko besedilo in Grün-Filipičeva nagrada za dosežke v slovenski dramaturgiji*, ki jo strokovna komisija podeli na tri leta. Navkljub vsem tem zvenečim nagradam pa tako avtorjem dramskih del, kot tudi izvajalcem, največ pomeni poln avditorij navdušenih gledalcev, ki znajo sprejeti in doumeti njihovo umetniško misel in jo skupaj z njimi podoživljati.

V imenu Mestne občine Kranj se želim zahvaliti predvsem prireditelju *Tedna slovenske drame*, Prešernovemu gledališču Kranj, vsem avtorjem in izvajalcem dramskih del, kakor tudi vsem dobitnikom nagrad za njihov prispevek k slovenski kulturi. Vsem obiskovalcem želim veliko umetniških užitkov ob spremljanju predstav, z željo, naj bo gledališče dejansko ogledalo sedanjega časa, zazrtega v prihodnost in temelječega na preteklosti.

Mohor Bogataj,
Župan Mestne občine Kranj

Začarani krog

Gledališče kot oblika komuniciranja danes deluje nekoliko zaprašeno in včasih se zdi, da nas na gledališče veže samo še nostalgija. V poplavi elektronskih medijev je res čudno, da sploh še koga zanima. Začuda pa imamo Slovenci v primerjavi z drugimi evropskimi narodi zavidljivo veliko gledališč in tudi pomemben obisk. Prav gotovo ne za to, ker bi bili tako zaprašeni.

Sicer se nad gledališčem kar naprej zmrdujemo, ampak ga imamo vseeno radi. Radi poslušamo svoj jezik, radi gledamo svoje igralce, cenimo režiserje, vseh nam je, da se naša gledališča po kvaliteti svojih izdelkov lahko kosajo z najboljšimi ... Ponosni smo tudi na svoje dramatike - ampak tu je kleč, tu je treba še marsikaj narediti.

Dramsko besedilo je osnova vsake predstave in bolj ali manj natančno predstavlja idejo uprizoritve. Brez dobre predloge je izjemno težko, če že ne nemogoče ustvariti dobro predstavo.

In če hočemo gledati Slovenske predstave, moramo vzpodbujati pisanje slovenske dramatike in nagrajevati uspešne in dobre z aplavzom, pa tudi bolj prozaično - materialno. Še tak talent mora imeti poleg motiva tudi možnost pisanja in talent, ki ne producira, je za vse nas izgubljen.

Zato imamo Teden slovenske drame: da bi iz množice izbrskali talente in jih motivirali, da postanejo produktivni in da hkrati to, kar so naredili, tudi pokažemo gledalcem.

Gledalci ste konstitutivni element gledališča, kar pomeni, da brez vas gledališča ni, dramsko besedilo pa (p)ostane samo literatura.

Avtor - gledališče - gledalci formirate začarani krog, ki ga želimo s Tednom slovenske drame spremeniti v spiralo, zato vzpodbujamo vse tri elemente, da bi prispevali h kontinuiranemu razvoju in kvalitativnemu napredku slovenske drame.

Želimo si, da bi se tudi vi počutili kot del gledališča, tisti del, ki vpliva nanj in mu daje kritiko in priznanje z obiskom in aplavzom.

Borut Veselko,
ravnatelj PG Kranj

Izgubljeni v mestu

Znameniti tekst, s katerim smo se Slovenci ob še nekaterih v prejšnjem stoletju velikokrat soočali v iskanju in tudi prepoznavanju naše identitete, je delo avtorja, po katerem je nagrada za najboljši slovenski dramski tekst dobila svoje ime. Grumov Dogodek v mestu Gogi nas je s svojo psihoanalitično pronicljivostjo in sociološko prepoznavnostjo zaznamoval za celo stoletje. V Gogi in njenih prebivalcih smo se prepoznali. Postala je metafora naše majhnosti, zatohlosti in odtujenosti. Provincialnosti in hkrati občečloveškosti.

In čeprav se danes v odblesku njenih zrcalnih sten odslikava navidez bliskovit in hrupen svet, se za fasadami nove Goge, prav tako skrivajo odtujeni, hrepeneči, zlovesči in ranljivi ljudje. Usodno ali banalno povezani z nevidnimi nitmi v dramatičen klobčič nenavadno navadnih zgodb.

Tako kot некоč v Grumovi Gogi živijo »skriti« za našimi in sosednjimi vrati s svojimi majhnimi intimnimi ali trivialnimi zgodbami, ki lahko zelo hitro postanejo tudi »velike« oziroma občečloveške, kot bi rekel Grum. Če jih opazimo. Ali če brutalno razkrijemo stene in pogledamo, kaj se dogaja za njimi.

Pri večini prispelih tekstov, ki letos kandidirajo za nagrado Slavka Gruma se zdi, da poskušajo njihovi avtorji prav to drastično,

Gogi

dramatično in največkrat tudi banalno življenje, ki neopazno teče za skrbno ometanimi fasadami novodobne Goge, ponovno razkriti in artikulirati.

Odkrivajo nam svet, ki je nenadoma zazeval gol in krut brez iluzij in ideologij. Razkrivajo nam življenja malih ljudi, izgubljenih v svojih sobah in posteljah v vsej brezsrarnosti in neposrednosti. Razkrivajo nam svet izgubljenih v Gogi, izgubljenih med ljudmi, izgubljenih v svetu in vesolju.

Tekst, ki bi danes (o, kako radi uporabljamo to besedo) z vso kredibilnostjo spregovoril o nas, (na veliko žalost mnogih) zagotovo ni in ne more biti samo komedija. Pa tudi s tragedijo smo že opravili. Je nekaj vmes med tragičnim in komičnim, kot je največkrat tudi življenje samo. Predvsem pa bi moral biti do nas samih na nek način neizpros-en in prepoznaven. Simptomatičen, kot tudi tako radi rečemo. Poiškati tistega, ki o tem govori na najbolj direkten in prepoznaven način, bo nedvomno zelo zahtevno delo za žirijo, ki jo je letos doletelo v zadnjih letih največje število zanimivih dramskih tekstov avtorjev najrazličnejših generacij.

Marinka Poštrak,

članica žirije za Grumovo nagrado 2001

GRUMOV nagrajenci

- 1979 *Dane Zajc*: VORANC
1980 *Dušan Jovanović*: KARAMAZOVI
1981 *Rudi Šeligo*: SVATBA
1982 *Drago Jančar*: DISIDENT ARNOŠ IN NJEGOVI
1983 *Dominik Smole*: ZLATA ČEVELJČKA
1984 *Tone Partljič*: MOJ ATA SOCIALISTIČNI KULAK
Rudi Šeligo: ANA
1985 *Drago Jančar*: VELIKI BRILJANTNI VALČEK
1986 *Dane Zajc*: KALEVALA
1987 *Jože Snoj*: GABRIEL IN MIHAEL
Ivo Svetina: BILJARD NA CAPRIJU
1988 *Sergij Verč*: EVANGELIJ PO JUDI
1989 *Drago Jančar*: ZALEZUJEČ GODOTA
1990 *Dušan Jovanović*: ZID - JEZERO
1991 *Milan Jesih*: EN SAM DOTIK
1992 *Ivo Svetina*: VRTOVI IN GOLOBICA
1993 *Evald Flisar*: KAJ PA LEONARDO?
1994 *Dušan Jovanović*: ANTIGONA
1995 *Drago Jančar*: HALŠTAT
1996 *Ivo Svetina*: TAKO JE UMRL ZARATUŠTRA
1997 /
1998 *Matjaž Zupančič*: VLADIMIR
1999 *Zdenko Kodrič*: VLAK ČEZ JEZERO
2000 *Rokgre*: TO

A black and white portrait of Slavko Grum, a man with glasses, wearing a suit and tie, looking slightly to the left. The portrait is on the left side of the page.

Dramska besedila v konkurenci za Grumovo nagrado 2001

Nagrado Slavka Gruma za najboljši slovenski dramski tekst
bo podelila petčlanska strokovna žirija v sestavi
Marinka Postrak, Tina Kosi, Niko Goršič,
Aleš Novak in Jakob Jaša Kenda.

Slavko Grum

ALUJEVIČ MIHA: *Črna kraljica*
ANDROJNA IRENA: *Škrat Kihec*
Anonimni avtor: *Truth story*
Anonimni avtor: *Klub Fahrenheit*
Anonimni avtor: *Okno*
Anonimni avtor: *Regratova lučka*
Anonimni avtor: *V tranziciji*
Anonimni avtor: *Kakor v nebesih, tako na zemlji*
Anonimni avtor: *Zgodba o Janušu*
BERGER ALEŠ: *Rjuha potepuha*
CIZL MARKO: *Obelix*
ČUK MARIJ: *Razpoka v krogu*
DOVJAK KRIŠTOF: *Belle Paris ali Obračun v Louvru (druga verzija)*
DOVJAK KRIŠTOF: *Pipin Mali*
DOVJAK KRIŠTOF: *Leteti*
DRULEC JANI (KRIVEC ANDREJ): *Ubiti steklega psa*
FRANČIČ FRANJO: *Janočka*
FRANČIČ FRANJO: *Kozolci in vrvi*
FRANČIČ FRANJO: *Razvrat samote*
FRANČIČ FRANJO: *Slovenija pofukana*
FURLANIČ VALENTINČIČ VESNA: *Bordel*
GOMBAČ BORUT: *Skozi zaprta vrata*
GLUVIČ GORAN: *Drop kick*
HOČEVAR ZORAN: *'M te ubul*
JAN MOJCA: *Otrok*
KERMAUNER AKSINIJA: *Lučka v skaju z diamanti*
KMECL MATJAŽ: *Nini*
KODRIČ ZDENKO: *Operacija T.*
KOLARIČ JANA: *Dogodki v kraju Gabela*
KOLŠEK PETER: *Valentinovo*

LONG EDVARD: *Ko so vozili Hlaponi*
MÖDERNDORFER VINKO: *Zeleni fantek*
MUCK KRISTIJAN: *Imena Igre*
PETAN ŽARKO: *Hoja za očetom*
PLATEIS VLADO: *Iz spovednice*
POGRAJC MATJAŽ: *Hiša Bernarde Alba*
POTOČNJAK DRAGA: *Kalea*
ROKGRE: *Blok*
ROKGRE: *Enajsto čudo*
ROZMAN ANDREJ – ROZA: *Hrestač*
ROZMAN ANDREJ – ROZA: *Kekec kontra Rožletova banda*
STRES ŠPELA: *Šotor v parku*
STUDEN GREGOR: *Ko vstopiš v svetlobo*
SVETINA IVO: *O svitu zlo*
ŠILER MARTINA: *Pikado*
ŠTAMPE ŽMAVC BINA: *Ernica gosnica*
TACER ALEŠ: *Premeten rop*
TOMŠIČ MARJAN: *Šandrinke*
VIHER TANJA: *Štefka ali Ljubezenski trikotnik na javnem stranišču*
VRESNIK PRIMOŽ: *Botra Smrt in Kazimir*
ZUPANČIČ MATJAŽ: *Goli pianist ali Mala nočna muzika*

NOMINIRANCI ZA GRUMOVO NAGRADO 2000

FLISAR EVALD: Enajsti planet
FRANČIČ FRANJO: Manj kot nič
FRITZ ERVIN: Gargameli prihaja
LUKAN BLAŽ: Mrtvi
MERC DUŠAN: Bela noč

Poseben in prepoznaven

Kot nam pomenljivo in nedvoumno priča že njegov naziv, je bil Teden slovenske drame v našem gledališkem prostoru vselej specifičen festival z jasno profiliranim poslanstvom, saj je bil za razliko od ostalih gledaliških festivalov v svoji osnovi zavezan promoviranju izvirne domače dramske pisave. Ko bi se temu svojemu osnovnemu poslanstvu kakorkoli odrekal, bi izgubil svojo prepoznavno identiteto, slovenski dramatik pa bi bili prikrajšani za edino slovensko festivalsko prireditve, ki njihovo delo za teden dni postavi v ospredje gledališkega dogajanja in ga s tem na različnih ravneh podvrže kritičnemu očesu javnosti.

Tako strokovne kot tudi laične seveda, saj noben resen festival ne sme nikoli pozabiti na dejstvo, da ga poleg selektorja, žirantov, kritikov in številnih novinarjev soustvarjajo in spremljajo tudi gledalci. Prebivalci mesta, katerega oder ga gosti. Ljubitelji gledališča, ki festival pogosto poznajo bolje kakor marsikateri priložnostni obiskovalec, saj dolga leta od blizu spremljajo njegove vzpone in padce. Ki lastnega mnenja o videnem ne izražajo v člankih, zato pa v zakulisju festivala o njem lahko sodimo na podlagi obiska dogodkov.

Ker ni nobena skrivnost, da je simpatija med odrom in avditorijem na *Tednu slovenske drame* v minulih letih opazno popustila, nas je lani karseda razveselil podatek, da se je obisk tekmovalnih predstav vendarle pričel polagoma povečevati. Vsebinsko in žanrsko uravnotežen izbor, ki si z dajanjem prednosti uprizoritvam slovenskih dramskih besedil prizadeva ohranjati specifično in prepoznavno identiteto *Tedna slovenske drame*, hkrati pa znotraj tako zastavljenih meril daje prednost tistim gledališkim projektom, ki iz bere prijavljenih uprizoritev izstopajo po kakovosti, ambicioznosti in inovativnosti v pristopu do uprizarjanih del, tudi letos ostaja osnovni selektorski imperativ.

Za letošnjo ponudbo sedmih tekmovalnih uprizoritev, ki prihajajo na festival iz skupno šestih slovenskih gledališč, je brez lažne skromnosti mogoče reči, da je ambiciozna. Vse uprizoritve po vrsti podpisujejo preverjeni režiserji različnih generacij, ki so pri svojem delu stavili na ustvarjalni izziv; pa naj gre v tem primeru za ognjene krste treh dramskih novitet (*Vlak čez jezero*, *Ubijalci muh*, *Kamenje bi zagorelo*), o katerih se v javnosti še vedno krešejo mnenja; za nova avtorska branja že znanih in ničkolikokrat uprizorjenih dramskih besedil v optiki aktualne sodobnosti (*Ta veseli dan ali Matiček se bo uoženu*, *Zalezujoč Godota*); ali pa za pionirski prenos razkošnega uličnega spektakla (*Škofjeloški pasijon*) oziroma filmske štorije (*Tistega lepega dne*) v kontekst gledališča. Pa še nekaj je treba omeniti: toliko igralskih prvkov domačih gledališč, kot jih bo letos mogoče videti na Tednu slovenske drame, se na kranjskih odrskih deskah gotovo ni zvrstilo že lep čas.

Za most med generacijami igralcev in režiserjev bo ponovno poskrbela spremljevalna uprizoritev na sklepní dan festivala. Tako na metaforični kot na dobesedni ravni: videli bomo zelo samosvoj gledališki izdelek, ki ga je kot del trilogije *Projekt 3* ustvaril mlad avtorski dvojec v sestavi Matej Filipčič (arhitekt) in Irena Štaudohar (dramaturginja) ter v njem zasedel vedno svežo in vitalno Ivo Zupančič. Predstava *Interieri*, ki raziskuje odnos med igralko in prostorom na ta način, da skuša notranjost nastopajoče obrniti kakor rokav ter z njenimi spomini, mislimi in občutji plastično oblikovati prizorišče, gotovo sodi med opaznejše zunajinstitucionalne (producent je Zavod Museum) dosežke minulega leta.

Petra Pogorevc,
selektorica 31. Tedna slovenske drame

Velika nagrada 31. Tedna slovenske drame za najboljšo predstavo:

Strokovna žirija v sestavi
Barbara Orel, Vasja Predan in Matej Bogataj
bo med sedmimi tekmovalnimi uprizoritvami
izbrala najboljšo in ji podelila laskavi naslov
najboljše predstave v celoti.

TEKMOVALNE *uprizoritve*

Zdenko Kodrič

VLAK ČEZ JEZERO

PG Kranj

Drago Jančar

ZALEZUJOČ GODOTA

SNG Drama Maribor

Ciril Kosmač - Srečko Fišer

TISTEGA LEPEGA DNE

PDG Nova Gorica

Anton Tomaž Linhart

TA VESELI DAN ALI MATIČEK SE BO UOŽENU

SSG Trst

Rudi Šeligo

KAMENJE BI ZAGORELO

SNG Drama Ljubljana

Lovrenc Marušič (oče Romuald) - Meta Hočevar

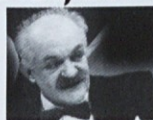
ŠKOFJELOŠKI PASIJON

SNG Drama Ljubljana

Matjaž Zupančič

UBIJALCI MUH

SLG Celje

Petek, 9. marca ob 19.00
javna otvoritev 31. TSD in podelitev Grumove nagrade

Prešernovo gledališče Kranj

Zdenko Kodrič

VLAK ČEZ JEZERO

Režija Mile Korun

Dramaturgija Marinka Poštrak

Scenografija Mile Korun

Kostumografija Špela Leskovic

Glasba Uroš Rakovec

Lektorstvo Arko

Oblikovanje giba Brane Završan

Oblikovanje luči Igor Berginc

Igrajo:

Gregor Čušin Lajoš V.

Ivo Ban Rihard J.

Vesna Slapar Adil O.

Uroš Smolej Doktor V.

Darja Reichman Zala Z.

Pavel Rakovec Rus

Vesna Jevnikar Pevka

Tine Oman Harmonikar

Matjaž Višnar Matjaž V.

Robert Kavčič Robert K.

Tina Oman Natakariča

RIHARD: Videl sem tvoje miniature, Ljudevit. Z vlakom so prispele. Nepoškodovane. To je važno, ne? Ugajajo mi. Ampak ... Mislim, da morava nabaviti večja platna. Na njih se boš izgubil, ne boš mogel več kontrolirati svoje zavesti, odprl boš podzavestne tokove in ... Videl boš. Več boš tvegala, manj oglja, več ognja, Ljudevit! V temo si se zatekel, Evropa ni več v takem črnem dimu, kot ga imaš na slikah. Kar jaz ne morem, zmoreš ti, jaz sem star ... Nekaj novega pričakujem. Zato sem te povabil, opusti ta izrabljeni realizem, madona svet!

LAJOŠ: Novega? K tebi nisem prišel zaradi novega, staro bom pokazal. In realistično. In moje. Vame hočeš vlti svoje ... Hopla! To ta trenutek še ne gre.

Zdenko Kodrič, Vlak čez jezero, odlomek

TEKMOVALNE uprizoritve

Potovanje kot metafora za življenje

*Dogajanje v drami **Vlak čez jezero**, ki si je pred dvema letoma prislužila Grumovo nagrado za najboljše slovensko dramsko besedilo, je zasnovano na biografskih podatkih o slovensko-madžarskem slikarju Ludviku Vrečiču, predvsem njegovem gostovanju pri Rihardu Jakopiču in razstavi v Ljubljani. S pomočjo bežnih dejstev, njihovo strnitvijo in premeščanjem skuša Kodrič zajeti celovitost umetnikove usode, če že ne kar univerzalne resnice umetništva. Po besedah Marinke Poštrak, dramaturginje uprizoritve, je **Vlak čez jezero** drama o potovanju, ki je metafora za življenje, za srečanje s sabo, drugimi, ume-
tnostjo, svetom, časom in smrtjo, pa tudi sinonim za tveganje in vstop v neznano, razgaljenje in naposled razsvetljenje.*

“Zdi se, da spada **Vlak čez jezero** v kategorijo težko uprizorljivih dramskih besedil in krstna izvedba je po moje že tudi ena najboljših možnih.”

Petra Vidali, Večer

“Monumentalno nosilno vlogo karizmatičnega nacionalnega umetnika Riharda J., čigar življenje se vse bolj usodno zapleta v spopadih z nerazumevanjem okolja, lastno boleznijo in ki si v mlajšem kolegu polščevalsko išče nadaljevanje lastne umetniške moči, je širokopotezno in prepričljivo izoblikoval Ivo Ban. Mladostno ambicioznega in bolešno občutljivega Lajoša V., ki skuša scela izkoristiti mentorjevo pomoč, a se zato ne podrediti njegovemu pogledu na svet in umetnost, je upodobil Gregor Čušin. Njegovo čisto in predano prvo ljubezen Adil O. je prostodušno svetlo izrisala Vesna Slapar, fatalnost izkušenega in zapeljivega slikarskega modela Zale Z. pa z zamolklostjo življenjske trpkosti temnila Darja Reichman. Pragmatično lahko- in radoživega Doktorja V., ki z ironijo in cinizmom pooseblja moralno plehkost meščanske elite, je z ostrimi značajskimi črtami izrisal Uroš Smolej. V vlogah brechtovsko jasnovidnih uličnih muzikantov sta nastopila Vesna Jevnikar in Tine Oman (Pevka in Harmonikar), od vojne ujme in vojaške logike topounnega in nasilnega Rusa pa je očrtal Pavel Rakovec. V triu nemih oseb so nastopili še Matjaž Višnar, Robert Kavčič in Tina Oman.”

Slavko Pezdir, Delo

Sobota, 10. marca ob 19.30
Slovensko narodno gledališče Drama Maribor

Drago Jančar

ZALEZUJOČ GODOTA

Režija Vinko Mödemdorfer

Dramaturgija Matej Bogataj
Scenografija Mirjana Koren
Kostumografija Alenka Bartl
Lektorstvo Metka Damjan
Oblikovanje luči Zlatko Kocbek

Igrajo:

Vlado Novak Franc
Kristijan Ostanek Jožef
Alenka Čilenšek Felicita

JOŽEF: Pa ji ja ne boš kaj hudega storil, ubogj ženski?

FRANC: Samo toliko, kot si zasluži za svoje prisluškovanje.

JOŽEF: Že vem, ti bi jo ... legitimiral.

FRANC: Ne samo, da bi jo, ampak sem jo tudi že. Najprej pa sem pokazal svojo izkaznico. Sem potrkal, sem pokazal izkaznico, sem rekel, tovarišica, tukaj bomo delali, službena naloga, državna tajna, soba - konfiskacija.

JOŽEF: Nacionalizacija.

FRANC: Socializacija.

JOŽEF: Agrarna reforma.

FRANC: Kakšna agrarna reforma, budalo. Zaplemba stanovanja, začasna. Idealno stanovanje za natančno opazovanje onega delinkventa.

JOŽEF: Godine.

FRANC: Godovskega. In je pristala. Ni se upirala. Meni se je težko upreti.

Drago Jančar, Zalezujoč Godota, odlomek

TEKMOVALNE *uprizoritve*

Velika briljantna gledališka miniaturna

Jančarjeva komorna igra Zalezujoč Godota pravzaprav združuje vse tisto, kar odlikuje dobro gledališko besedilo: s svojim tragikomičnim tonom je zanimiva in komunikativna za širše občinstvo, jezikovno bogata, situacijsko bravurozna, v izpeljavi likov izvirna, po sporočilnem izzvenu pa intelektualno zahtevna; gledališke in literarne poznavalce bo pritegnila s številnimi citati, asociacijami in komentarji na Beckettovo igro čakajoč Godota. Prepričljivost vsem absurdom pa daje izvorna, realna pozicija obeh protagonistov, ki sta zalezovalca (tajna policista) in kot takšna "poseben" produkt družbe; tudi dober ducat let po knjižnem in odrskem "rojstvu" sproščata – zavoljo kompleksnosti svojih življenjskih usod – množico srhljivih in zabavnih asociacij.

"Skrivnost Jančarjeve dramske mojstrovine *Zalezujoč Godota* je v njeni večni aktualnosti in v jasno in zanimivo profiliranih dramskih značajih. (...) Osnovna situacija Jančarjeve igre je realistična. Stanovanje, policija, tajna policija, državna varnost, udba, zalezovanje, opazovanje ... Svojo nerealistično dimenzijo besedilo dobi šele z razvojem, s potekom igre ... Pozicija (služba) obeh akterjev je sicer sama po sebi absurdna, kot je lahko absurdno vse, kar shizofreno producira sovražnike, kar je obsedeno in ogroženo od imaginarnih band, pakaže, ksendla ..."

Vinko Möderndorfer, režiser

"Pravzaprav je presenetljivo, da je odlična tragikomedija Draga Jančarja "na Godotovo temo" doživela na Slovenskem tokrat šele drugo profesionalno odrsko produkcijo."

Slavko Pezdir, Delo

"Vsem trem igralcem uspe izvrstno menjavati oziroma predvsem kombinirati registre realizma in absurda ter groteske, ki so vpisani že v dramo samo. Vlado Novak in Kristijan Ostanek kot Franc in Jožef nista le čisti nostalgični zalezovalski nasilnež v škornjih ali skeptični zalezovalec-začetnik, (psevdo)teoretik in filozof, ampak nudita oba že neki presežek teh likov, refleksijo in distanco. (...) Alenka Cilenšek nastopi z zelo neposredno, nepotujeno prezenco. Zapita "hausbesitzerin" stare šole, ki filozofska dognanja z metlo v roki transformira v ljudske modrosti, je v izvedbi Cilenškove prav stereotipen (v dobrem pomenu besede), felinijevski, izvrstno humoren lik."

Petra Vidali, Večer

Ponedeljek, 12. marca ob 19.30
Primorsko dramsko gledališče Nova Gorica

Ciril Kosmač - Srečko Fišer

TISTEGA LEPEGA DNE

Režija Boris Kobal

Dramaturgija Ira Ratej
Scenografija Janja Korun
Kostumografija Marija Vidau
Glasba Žarko Prinčič
Koreografija Tina Lozej
Oblikovanje luči Samo Oblokar
Lektorstvo Srečko Fišer

Igrajo:

Radoš Bolčina Štefuc
Marjanca Krošl Pečanka
Branko Ličen Pečan
Dušanka Ristić Zana
Peter Musevski Nace
Nevenka Vrančič Graparica
Iztok Mlakar Ludvik
Milan Vodopivec Modest
Gorazd Jakomini Zanut
Damijan Klanjšček Nande
Aleksander Krošl Padar
Lara Jankovič Hedvika
Janez Starina Župnik
Dragica Kokot Kuharica
Jože Hrovat Miha Jereb
Stane Leban Moj Jezus
Ana Facchini Matilda
Teja Glažar Jera
Nevenka Sedlar Polona in Mica
Boris Mihalj Tenente
Rastko Krošl Karabinjer
Matjaž Gregorič Harmonikar
Sara Kenda, Gregor Černic, Ketj Šinigoj, Urban Kapušin,
Sara Černic Štefucovi otroci
Mitja Batagelj, Valentin Bufolin, Andrej Nedeljковиč Financarji
Danijela Batagelj, Mitja Batagelj, Valentin Bufolin, Katjuša Leban,
Andrej Nedeljковиč, Jana Vodopivec Plesalci in plesalke

TEKMOVALNE

Radosti v času fašizma

ŽUPNIK: No, zdej pej le povejdi, kej te je prnjelus h meni! Sej praviš, de ne vjirješ v Boga?

ŠTEFUC: Nejsm pršu h Bugi. H vem sm pršu.

ŽUPNIK: A tiku. No, uškril bi se pej vseglh lohku.

ŠTEFUC: Aja. Rejs sm ku zmejšn, tiku mi vre v buči.

ŽUPNIK: Kej te pej matra?

ŠTEFUC: Pečanva Zana!

ŽUPNIK: Pečanva Zana? In kej je z nuš?

ŠTEFUC: Neč. Se pravi, v oklic;h je. Uana in Grapęrju Ludvig sta.

ŽUPNIK: Tu že vejm, ja. Ma kej puole? Kej so kęšni zędręki?

ŠTEFUC: Po muojem – so!

ŽUPNIK: A tiku? In kašni zędręki so – po tuojem?

ŠTEFUC: Gęspud župnik. Jest imem pjst uętrouk. In ti uętroci nejmajo matere!

ŽUPNIK: Vejm, Štefuc, vejm. Ma kej ima tu ...

ŠTEFUC: In uętroci so zę tu, de dobijo Zano zę mater!

ŽUPNIK: Kej - ? Uętruoci, praviš, tiku čjo.

ŠTEFUC: Ja. Dęns so mi rjekli. Glih prej. "Kej zdej bo pršla pej tjeta Zana zę mamu?" so rjekli. In zatu sm to!

Ciril Kosmač – Srečko Fišer, Tistega lepega dne, odlomek

Po mnenju literarne zgodovinarke Helge Glušič predstavlja Kosmačeva novela Tistega lepega dne najbolj razposajeno besedilo med vsemi njegovimi pripovedmi. Zgodba se sicer dogaja v času fašističnega nasilja in raznarodovanja, revščine in vseh vrst grenkob, ki težijo vaško in družinsko življenje, vendar ohranja ravnovesje med trpkostjo, sentimentom in humorjem. Dramatizacija Srečka Fišerja presega literarnozgodovinski spomin, opušča močno sled filmskega zapisa in podaja prepričljivo ugledališčenje pestre galerije likov, značilno Kosmačevo psihologijo ter kompleksni družbeni okvir. Posebej dragocena je natančno diferencirana jezikovna dinamika uprizoritve, ki temelji na vipavsko-goriškem narečju, obenem pa učinkovito prilagaja govorico individualnim karakteristikam oseb.

"Uprizoritev je z otožno, že skoraj amarkordovsko glasbo in z elementi ljudske igre, z dobro odmerjenimi nakazovanji vsakdanjih opravil in plesnimi vložki uspela ustvariti historično in nostalgično atmosfero, ki jo potem prebijajo temperamentna in trzavična Štefuceva prekoračenja. Radoš Bolčina ga igra nekje med Petrom Klepcem, silakom s praviljično močjo, in ne prav brihnim nasilnežem, že malo odštekanim in motorično zverženim od brezdanjega popivanja in bližine sentimentalnega cilja, pa vendar takoj nato čudežno duhovitega in lucidnega poštenjakarja; dobro odmerjena in silovito odigrana vloga. Enako narodnostno nepopustljivega in zmodreno dobrodušnega župnika odigra Janez Starina; izstopajo še polno, detaljno in natančno karikiran vodja lokalne škvadre, ki ga odigra Milan Vodopivec, pa neverjetno močna Pečanka Marjanca Krošl, pa Lara Jankovič kot koketna in temperamentna Hedviga, pa še kdo. Vsekakor gre za predstavo, ki uspešno izmolze smeh in obenem gladi primorski patriotski šentiment."

Matej Bogataj, Dnevnik

Torek, 13. marca ob 19.00
Slovensko stalno gledališče Trst

Anton Tomaž Linhart

TA VESELI DAN

ali

MATIČEK SE BO UOŽENU

Režija Vito Taufer

Prevod v primorsko narečje Alojz Milič in igralci
Dramaturgija Vito Taufer
Scenografija Marjan Kravos
Kostumografija Marija Vidau
Glasba Igor Leonardi
Oblikovanje luči Pascal Merat

Igrajo:

Boris Cavazza Baron

Lučka Počkaj Baronica

Danijel Malalan Matiček

Vesna Pernarčič Nežka

Andrej Rismondo Tonček

Dana Furlani Jerica

Vojko Belšak Zmešnjava

Anton Petje Žužek

Gregor Geč Budalo

Stojan Colja Gašper

Tjaša Ruzzier, Valentina Sancin, Lara Komar, Martin Keber,

Tilen Kralj, Igor Kalc, Jordan Kalc, Ilija Kalc, Fabio Del Coco,

Luca Carli, Dean Carli Fantje, dekleta in glasbeniki

MATIČEK: O žené, žené! Kaj ste ve za ene kače! - Kok se sukate inu zvjate okoli nas; sam méd, sama dobrota vam je na jeziki - inu tistikrat - nas narbol pičite! - Bogi možjé! Vsi rogé nosite, vsi! - Razloček je sam ta, de eni vedó, ti drugi pak ne - Skorej bi jih bla meni tudi stavila: inu s kom? - Z baronom! - per moji duši, ta mi je prenevumen - Raji službo popustim, raji grem še nocoj med cigane! - Z baronom! - al je kej bolši koker jest? - Vzemí mo dnarje, žlahto, ime, potegni mo doli to prazno odejo inu postavi ga kje, koker je človek sam na sebi, tok ne bo vreden, de bi on meni služil.

Anton Tomaž Linhart, Ta veseli dan ali Matiček so bo uoženu, odlomek

TEKMOVALNE *uprizoritve*

Klasik v domači preobleki

Klasično delo slovenske dramatike tokrat doživlja svojo krstno izvedbo v primorskem narečju, in sicer z režijskim podpisom Vita Tauferja, ki je Matička uprizoril že leta 1994 v SLG Celje in leta 1999 v ljubljanski SNG Drami. Prevod, imenitno delo igralca Alojza Miliča, je ansambel še preoblikoval v večplastni sodobnejši jezik, vraščen v ožje in širše tržaško okolje, kateremu dajejo barvo različne provenience prebivalstva tega prostora, zaznamovanega z bogato in večplastno kulturno dediščino, pa tudi z zgodovinsko jasnimi (velikokrat bolečimi) mejniki, ki so slovenskega človeka nemalokrat potisnili v asimilacijo.

“Režijsko uprizoritev razgibajo in širijo nastopi na odrski rampi in nagovorili publike, nastopi godcev in pevk, pa ne v vlogi folkloristične ilustracije, saj so postavljeni na mejo med podeželskim in urbanim, med kancone in rokenrol; glasba - avtor je Igor Leonardi - tudi sicer socialno opredeljuje nastopajoče, ob tem pa poudarja žanrsko razpoznavnost, najbolj značilno in precej zafrkljivo recimo spomin na Linhartovo predlogo, Figarovo svatbo. Vse do konca, ko se poročno slavje prelevi v splošno fešto, na kateri prepevajo vsi; konec deluje radoživo - pa tudi ekstenzivno - in poziva k vsesplošnemu žuru.”
Matej Bogataj, Delo

“Teško bi si tudi zamislili koga, ki bi barona bolje odigral, kot ga je Boris Cavazza: z vsem šarmom moškega srednjih let in v imenitni dikciji sprotnega prepletanja italijanščine in slovenščine. (...) Ob Cavazzi je Matička v prvem delu prepričljivo odigral Danijel Malalan (...), preprosto, nepokvarjeno, po robovih še nepopoljeno Nežko pa je vso predstavo intenzivno obvladovala igralka Vesna Pernarčič. Vloga omikane, rahlo zdolgočasene gospe baronice je nadvse pristajala igralki Lučki Počkaj, po inventivnosti kreacije pa je zagotovo izstopal Vojko Belšak v vlogi Zmešnjave. Gregor Geč je živo upodobil Budalo, Anton Petje pa s svojo dolgoletno igralsko izkušnjo Žužka. Svojestveno kreacijo je prispeval Stojan Colja v vlogi Gašperja, zlasti in pevskih vložkih pa je navdušil Andrej Rismondo v vlogi Tončka.”
Majda Suša, Primorske novice

Sreda, 14. marca ob 19.30
v SNG Drama Ljubljana
Slovensko narodno gledališče Drama Ljubljana

Rudi Šeligo

KAMENJE BI ZAGORELO

Drama v dveh delih

Režija Janez Pipan

Dramaturgija Vilma Štritof Čretnik
Scenografija Sanja Jurca Avci
Kostumografija Alan Hranitelj
Koreografija Tanja Zgonc
Lektorstvo Majda Križaj

Igrajo:

Prvi del – TRI NEVESTE
Zvezdana Mlakar Suzana, sopranistka
Milena Zupančič Veronika, mezzosopranistka
Daša Doberšek Danica, altistka
Marijana Breclj Dirigentka
Danijel Šest Mladec srednjih let

Drugi del – TRIJE HOTLJIVCI
Ivo Ban Orlando Besni
Polde Bibič Becler
Dare Valič Kovač

VERONIKA: Bila je nekoč s pozlačenimi štukaturami okrašena dvorana. Kot hram! Visoke žametne zavese so pred začetkom valovile v vznesenem pričakovanju in na koncu padale dol kot snežni plazovi, da so solze sreče frlele po pevkah in se lesketale kot mokri safirji. Oni, ki jim je bil dar glasbe namenjen, so dihali globoko in z vdih sprejemali darove na velikih plišastih sedežih, od katerih so ostali zdaj samo trije kuhinjski stolci vprašljive stabilnosti. In potem, in potem, ko je poslednjič zdrvela zavesa navzdol, so mogli pri sebi začutiti, da se vračajo domov poboljšani, plemeniti in strpni ...
Rudi Šeligo, Kamenje bi zagorelo, odlomek

TEKMOVALNE *uprizoritve*

Metaforika temeljnih bivanjskih vprašanj

Kamenje bi zagorelo je dramski diptih, sestavljen iz dveh enodejank, uprizorjenih v istem večeru. Tri neveste lahko označimo kot "žensko igro", v njej so tri pevke skupaj z dirigentko postavljene pred preizkušnjo: kako iz sebe spraviti glas, s katerim bi se potrdile kot posameznice in ubrano v zboru; Trije hotljivi pa predstavljajo njen "moški" kontrapunkt.

Dramaturginja Vilma Štritof Čretnik opozarja na netipičnost Šeligovih dramskih situacij; gre bolj za posamične zgoštitve prostora in časa, v katerih lahko slutimo prave razsežnosti nedorečenih trenutkov in zapletenih notranjih razmerij.

Za raztrgano, skorajda shizofreno jezikovno komunikacijo je čutiti temeljno bivanjsko povezanost likov, njihovo intenzivno odzivanje na situacije, razpoloženje in atmosfero, čeprav učinkujejo izrazito individualno.

"(...) zavedanje o tem, da smo tu, vendar z varljivo eksistenco, saj o njej še ni bila izrečena niti prva niti zadnja beseda, je uprizorjeno dramsko nenavadno polno, dramaturško natančno in jasno, v literarni pisavi vselej napeto in karakterizirajoče, čeprav se konfliktna situacija oziroma temeljne izpovedi pevk in dirigentke odvijajo z nekakšno poetično lahkotnostjo. Mreža značilnega šeligovskega sloga, iz katerega izstopajo zlasti duhoviti opisi doživetij, ki izpovedujejo na videz povsem nezaznavne tančine in detajle, prinaša pred nas dramo, rojeno iz duha glasbe, s pretresljivimi zastavki.

Pipán je v gledališki realizaciji prvega dela našel način, ki nekoliko paradoksalno, vendar vselej ustrezno oživilja Šeligove sentence. (...) Njihov imanentni patos in etična zavzetost zaživita gledališko učinkovito tudi zaradi čistega in simbolno neobremenjenega prostora (scenografka je bila Sanja Jurca), še zlasti pa zaradi idealne igralske izvedbe. Ta je predana in zanesena, hkrati pa odmaknjena in igriva. Pri tem je Zvezdana Makar kot Suzana polna in sočna, že skoraj na robu karikature, vendar karseda živa, Milena Zupančič presunljivo poistovetena z Veroniko tako v poetično vznesenih kot tudi nevrotično prizemljenih pasażah, Daša Doberšek kot Danica nazorna v svoji nedoločnosti, mrakobi in hkrati erotični prebujenosti, Marijana Breclj pa kot dirigentka aktivistično zagnana, a po bistvu nemočna."

Blaž Lukan, Delo

Četrtek, 15. marca ob 19.30
v SNG Drama Ljubljana
Slovensko narodno gledališče Drama Ljubljana

Lovrenc Marušič (oče Romuald)
- Meta Hočevar

ŠKOFJELOŠKI PASIJON

Režija Meta Hočevar

Transkripcija Jože Faganel
Dramaturgija Igor Lampret
Scenografija Meta Hočevar
Kostumografija Jasna Vastl
Glasba Aldo Kumar
Koreografija Tanja Zgonc
Lektorstvo Jože Faganel
Izbor in interpretacija slovenskih ljudskih pesmi Ljoba Jenče

Igrajo:

Marijana Breclj Marija Klepova, Angel, Peklenšček, Apostol
Petra Govc Smrt

Katja Levstik Angel, Apostol

Jerica Mrzel Marija Magdalena, Angel, Hudič, Apostol

Mojca Ribič Marija, Eva, Angel, Žalostna mati, Apostol

Neža Simčič Magdalena, Angel, Veronika, Apostol

Alenka Vipotnik Marija Saloma, Angel, Apostol

Polde Bibič Lucifer, Judež, Hudič, Jud, Kupido

Zvone Hribar Duša

Boris Juh Adam, Kaifa, Apostol Janez, Jud, Farizej

Andrej Nahtigal Pilat, Angel, Apostol, Jud

Marko Okorn Herod, Apostol Peter, Angel, Jud

Vojko Zidar Angel, Apostol, Jud

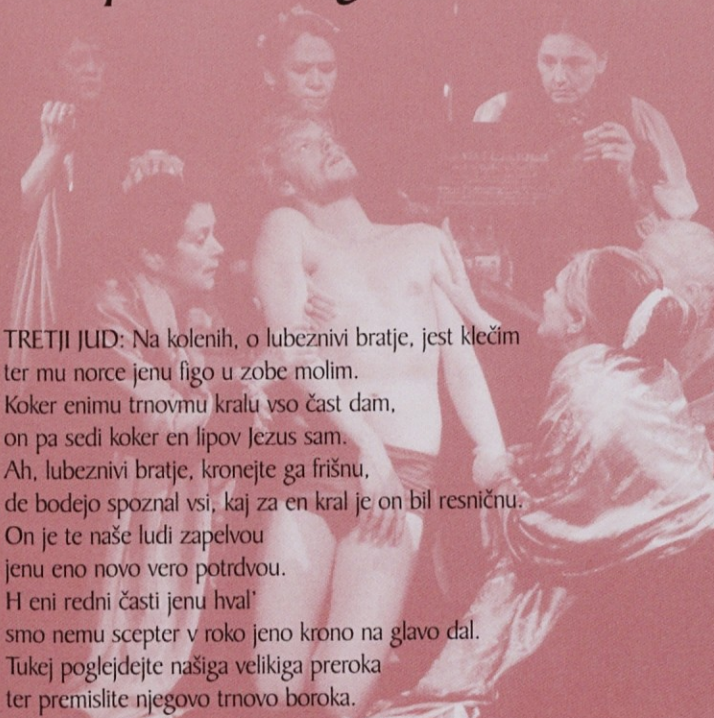
Matija Vastl Jezus Kristus

Ljoba Jenče Pevka

TEKMOVALNE

Spektakel liturgičnih razsežnosti

TRETJI JUD: Na kolenih, o lubeznivi bratje, jest klečim
ter mu norce jenu figo u zobe molim.
Koker enimu trnovmu kralu vso čast dam,
on pa sedi koker en lipov Jezus sam.
Ah, lubeznivi bratje, kronajte ga frišnu,
de bodejo spoznal vsi, kaj za en kral je on bil resničnu.
On je te naše ljudi zapelvou
jenu eno novo vero potrdvou.
H eni redni časti jenu hval!
smo nemu scepter v roko jeno krono na glavo dal.
Tukej poglejdejte našiga velikiga preroka
ter premislite njegovo trnovo boroka.
On se je hvalu, de je Božji sin,
al negova hvala bode skorej konc vzela jenu spomin.
Lovrenc Marušič (oče Romuald)— Meta Hočevnar, Škofjeloški pasijon,
odlomek

Uprizarjanje Škofjeloškega pasijona je po besedah dramaturga Igorja Lampreta vselej samo igra v igri, načrt za uprizoritev, ki se sklicuje na neko drugo igro, ta pa na dogodek, ki črpa svojo verjetnost iz prvotne zgodbe in njenega današnjega dramatičnega naboja. Ta prvotna pripoved je zapisana v evangelijih kot pomenljiva historia, iz katere je na ruševinah antike zrasla krščanska civilizacija s svojim gledališčem, katerega eminentna forma je pasijon. Priredba Hočevnarjeve je učinkovita in natančna, vanjo se koherentno integrirajo scenografski in kostumografski posegi, pa tudi transformacija linearne in zaporedne dramaturške strukture v prepletено vzporedno se izkaže kot gledališko plodna. Zaključno očiščenje s simbolično procesijo le še zaokroži kavzalno utemeljeno in vsebinsko popolnoma ustrezno celoto.

"Igralski ansambel je za uprizoritev sestavljen v glavnem iz igralcev srednje in starejše generacije, ki pa se izkaže kot povsem vitalen. Iz ženskega dela izstopajo Marijana Brecej, Jerica Mrzel, Mojca Ribič, Alenka Vipotnik in drugi, iz moškega dela pa Polde Bibič, Zvone Hribar, Andrej Nahtigal in Marko Okorn; najmlajši v ekipi je Matija Vastl kot Jezus Kristus, na trenutke deluje kot nekakšen J. C. Superstar ali junak iz kakšnega od Warholovih filmov, v resnici pa še vedno in kljub vsemu žrtev, tisti, ki je "za nas križan bil"."
Blaž Lukan, Delo

Petek, 16. marca ob 19.30
Slovensko ljudsko gledališče Celje

Matjaž Zupančič

UBIJALCI MUH

Režija Mile Korun

Dramaturgija Krištof Dovjak
Scenografija in kostumografija Janja Korun
Lektorstvo Jan Jona Javoršek

Igrajo:

Primož Pirnat Peter
Barbara Medvešček Jasna
Miro Podjed Leon
Manca Ogorevc Lena
Mario Šelih Mihael
Miha Nemec Portir
Janez Bermež Receptor

JASNA: Tukaj jih je veliko, veste.

PETER: Veliko česa?

JASNA: Muh. Mraz jih je pregnal sem noter, kjer jih toplota drami iz odrevenelosti. Včasih, ko ležiš na postelji, zagledaš na steni črno piko. Gledaš v muho, ki se premika, a ne more poleteti, kot da je nenadoma zašla iz vročega in vlažnega poletnega brenčanja v to suho radiatorsko toploto neke hotelske sobe. Vrti se v krogu, na silo predramljena, malo pobrenči, pade na mizo, se zmedeno pobere, pa pleza nazaj gor, spet na isto mesto. Zakaj spet na isto mesto? – Zraven pa brenči, brenči, dovolj da hodi, premalo da leti, po oblazinjeni tapeti gor in dol, na videz brez moči, a v čudnem, vztrajnem gonu, ki ji ne da miru ... Potem včasih pride portir z metlico, da bi končal to agonijo, a če ne udari dovolj močno, bo šla naprej, ne mrtva in ne živa, le drobna, siva sled bo ostajala za njo in na koncu bo samo še brenčala, dokler ne bo pod drugim, milostnim udarcem dokončno obmirovala.

PETER: Jaz sem šel po vaši sledi.

Matjaž Zupančič, Ubijalci muh, odlomek

TEKMOVALNE

Ljudje na prehodu

Tudi drama Ubijalci muh potrjuje sodbo poznavalcev, da je Zupančič ena osrednjih dramatiških figur sodobnega časa pri nas. Sicer je njeno dogajanje postavljeno v pokrajino, iz katere je zrasel tudi velik del dramatike absurda, četudi je - po mnenju kritika Blaža Lukana - razmerje med izrečenostjo in zamolčanostjo, med nedorečenostjo in dokončnostjo v njej manj ideološko, zato pa precej bolj občutljivo. Zupančič spretno operira tudi s kodi fantastične drame ter psihološke kriminalke, njegova avtorska pisava pa je natančna in nazorna. Liki, ki jih prikazuje, se potrjujejo zlasti v literarno plastičnih in poetičnih dramskih monologih, v njihovih medsebojnih stikih pa nenehno prihaja do nesporazumov, napačnih interpretacij in popolnih razhajanj.

“Receptorja je kot rafiniranega mojstra ceremonije, ki ve več od drugih, a sam ne more izstopiti iz sistema, elegantno, samozavestno in cinično odigral Janez Bermež. Naključnega gosta Petra je z zaletavostjo in negotovostjo večkratnega poraženca, ki tokrat hoče realizirati svoj ljubezenski načrt, a se mu vendar ni pripravljen do konca podrediti, izrisal Primož Pirnat. Jasno, ki se je nepreklicno odločila za slovo od tega sveta, je s premočrtno stoičnostjo in trenutkom “pozabe” ustvarila Barbara Medvešček. Bankrotiranega poslovneža Mihaela, ki je s svojim ranjenim dostojanstvom še posebej občutljiv in dojemljiv za skrivnostna dogajanja v okolju, je z nervozo očrtal Mario Šelih. Par konservativno zadržanega in starejšega Leona ter bistveno mlajše in tveganjem razpoložene Lene, ki se po orgazmičnem erotičnem trku razhaja zaradi nesprijaznjenosti z nepričakovano drugačnostjo svojega razmerja, sta temperamentno podoživela Miro Podjed in Manca Ogorevc. Zgledno uslužnega Portirja, ki ga bolj zavezuje poklicno izročilo prednikov od lastnih sanj o begu v drugačno življenje, je prispeval Miha Nemeč.”

Slavko Pezdir, Novi tednik

Sobota, 17. marec ob 19.30
Zaključna slovesnost in podelitev velike
nagrade za najboljšo predstavo

Museum Ljubljana

PROJEKT 3: *Matej Filipčič – Irena Štaudohar* **INTERIERI**

Vizualna podoba, video Matej Filipčič
Dramaturgija Irena Štaudohar
Besedila Irena Štaudohar, Arundhati Roy, Paul Auster
Video, kamera Simon Pintar
Oblikovanje luči Igor Berginc
Organizacija zvoka Brane Zorman

Igra
Iva Zupančič

ZAKONI: Obstajajo zakoni. Sveti zakoni, nenapisani zakoni, ki govorijo o tem, kdo mora biti ljubljen in kako. In kako zelo. To so zakoni, zaradi katerih so stare mame stare mame, strici strici, matere so matere, sestrične pa sestrične. Natančno vemo, koga moramo ljubiti bolj in koga manj. Včasih pa obstaja prav poseben čas, ko strici postanejo očetje in matere postanejo ljubice in sestrične umrejo in imajo pogreb. Obstajajo tako zelo intenzivne ljubezni, da lahko postanejo smrtonosne. Obstajajo tako zelo hladne ljubezni, da ni razloga, da bi sploh obstajale. Obstajajo zakoni, kako in kdaj koga ljubiti.

Projekt 3 - Interieri, odlomek iz besedila

SPREMLJEVALNI *program*

Vprašanja (o) nesmrtnosti.

»Obstajajo občutljivi trenutki, ko se nam naš notranji svet predoči in postane viden. Nekje med vzdihom in izdihom, medtem, ko zapremo in odpremo oči, se naši notranji monologi, ki jih vseskozi nosimo nekje v zatilju glave, spremenijo v zgodbo. Spomini se materializirajo v predmete, ki jih lahko otipamo in določimo njihovo obliko. Vonjave in dotiki, ki veljajo za najbolj nedoločljive čutne elemente spomina, postanejo utripi in ritmi, ki odštevajo čas naše prisotnosti. Telo prične razmišljati in pripovedovati vse, kar si je zapomnilo in misli se spremenijo v okončine, ki se oprijemajo in čutijo kožo. Obrnjene perspektive. To so trenutki, ki jih zaslutimo v nenavadnih stanjih vsakdana ali pa takrat, ko se gmota našega telesa potaplja v nočni sen. Naš interier se spremeni v eksterier. Telo postane soba. Oder spominov. In vrata so vseskozi priprta. Kajti obstajajo prostori, v katere lahko vstopimo ne da bi potrkali.«

Irena Štaudohar, dramaturginja

»Nedavno sem srečal Ivo Zupančič, ki mi je rekla, da ima premiero, ki jo režira neki mlad fant, ki ga poznam. Po izobrazbi je arhitekt in to je njegova prva predstava. Da jo je povabil k projektu, je bilo zelo smiselno. S tem, ko je vstopila v svojo metafiziko gledališkega spomina in mu podarila čustveni spomin, ni več pomembno, ali je predstava dobra ali slaba – v trenutku, ko Iva vstopi v projekt, je to odlično za vse. Mimogrede, predstavo sem nato videl, bila je izjemna.«

Dragan Živadinov

»Ko je nevidni glas vprašal Ivo Zupančič (...), kaj si najbolj želi, česa se veseli v ljudskem napredku in je odgovorila, da dejstva, da bodo ljudje osvojili vesolje, smo si lahko takoj mislili, da gre za utrinke iz njenega negledališkega življenja. Diva v belem, v beli sobi, z belim hladilnikom, v katerem so bile bele »teniske« in s spominsko belino vsepovsod okoli nje, je bila točno to. Diva. Z držo, energičnostjo, brez patosa, s spomini dive. (...) Video ji je sledil kot vzporednica. Ne kronološko, ne banalno razlagalno, češ, da boste vedeli, kaj gledate. Ne. Nadvse prefinjena estetska podoba scene in videa se je skladala z njo in z duhom občutenja, za katerega se je v belini zdelo, da ni mesta zanj. V videu in v presežku se je izluščil. Morda najbolj uspela prezentacija Projekta 3.«

Jedrt Jež, Radio Študent

SPREMLJEVALNI program

Sobota, 17. marec ob 15.00

Simpozij o slovenski dramatiki Od Grumovih nagrajencev do socialne drame

Teden slovenske drame že vrsto let spodbuja razvoj domače dramatične. Zato smo v času festivala pripravili okroglo mizo, za katero je g. Taras Kermauner pripravil posebno študijo *Grumovi nagrajenci od začetkov do danes*. V nadaljevanju okrogle mize, ki jo bo vodil literarni in gledališki kritik Matej Bogataj, pa bomo poskušali odgovoriti na vprašanje *Ali po politični in poetični drami (spet) prihaja čas za socialno dramo?* Svoje poglede na sodobno slovensko dramatiko bodo podali in soočili številni referenti in poznavalci sodobnih dramatskih tokov doma in v tujini. Gledališki zgodovinarji, teoretiki, kritiki, dramatik in prevajalci Denis Poniž, Ignacija Fridl, Jakob Jaša Kenda, Martina Šiler, Niko Goršič, Tina Mahkota, Miha Zadnikar, Matjaž Zupančič, Vinko Möderndorfer, Draga Potočnjak in drugi.

Vabimo vas, da se simpozija udeležite tudi vi in s tem prispevate k orisu celostnega pogleda na sodobno slovensko dramatiko in gledališče.

Prodaja vstopnic

Predstave TSD v PG Kranj

Prostor 1 (parter 5. in 6. vrsta) – 2.500 SIT

Prostor 2 (parter 3., 4., 7.-10. vrsta, balkon 1. vrsta) – 2.300 SIT

Prostor 3 (parter 1., 2., 11., 12. vrsta, balkon 2.-4. vrsta) – 2.000 SIT

Za predstavi v Ljubljani je organiziran **brezplačni avtobusni prevoz** izpred Hotela Creina, uro pred začetkom predstave.

Popusti

10 % pri nakupu 10 vstopnic

30 % za upokojene (ob predložitvi ustreznega dokumenta)

50 % za abonente PG (ob predložitvi abonmajske izkaznice)

50 % za dijake in študente (ob predložitvi dijaške oz. študentske izkaznice)

100 % za študente AGRFT in člane ZDUS (ob predložitvi ustreznega dokumenta)

Popusti se ne seštevajo.

Vstopnice lahko rezervirate in kupite na gledališki blagajni **od ponedeljka do petka med 10. in 12. uro, ob sobotah med 9. in 10.30 ter uro pred predstavo (tel. 04/202 26 81).**

Rezervirane vstopnice za predstavi v ljubljanski Drami je treba prevzeti dan pred predstavo, na dan predstave bodo vstopnice naprodaj na blagajni ljubljanske Drame.

Kazalo

- Stran* **2** Mohor Bogataj: Uvodnik
- 4** Borut Veselko: Začarani krog
- 6** Marinka Poštrak: Izgubljeni v mestu Gogi
- 7** Grumovi nagrajenci
- 8** Dramska besedila v konkurenci za Grumovo nagrado 2001
- 10** Petra Pogorevc: Poseben in prepoznaven
- 12** Tekmovalni program
- 14** Vlak čez jezero: Potovanje kot metafora za življenje
- 16** Zalezujoč Godota: Velika briljantna gledališka miniatarka
- 18** Tistega lepega dne: Radosti v času fašizma
- 20** Ta veseli dan ali Matiček so bo uoženu: Klasik v domači preobleki
- 22** Kamenje bi zagorelo: Metaforika temeljnih bivanjskih vprašanj
- 24** Škofjeloški pasijon: Spektakel liturgičnih razsežnosti
- 26** Ubijalci muh: Ljudje na prehodu
- 28** Spremljevalni program
- 28** Projekt 3 - Interieri: Vprašanja (o) nesmrtnosti
- 30** Simpozij o slovenski dramatiki

Programska knjižica

31. Tedna slovenske drame

Izdajatelj: **Javni zavod Prešernovo gledališče Kranj**

Odgovorna urednica: **Marinka Poštrak**

Urednica: **Amelia Kraigher**

Korekture: **Marinka Poštrak** in **Amelia Kraigher**

Koordinator programa: **Robert Kavčič**

Fotografije: **Damjan Švarc**, **Peter Uhan**, fotoatelje Pavšič -
Zavadlav, Aljoša Korenčan, foto Kroma - Davorin Križmančič,

Tina Dokl, Tone Stojko

Oblikovanje: **Lev Lisjak- Mediacarso**

Tisk: Tisk Žnidarič

Javni zavod Prešernovo gledališče Kranj

Ravnatelj: **Borut Veselko**

Dramaturginja in vodja umetniškega oddelka: **Marinka Poštrak**

Koordinator programov: **Robert Kavčič**

Vodja tehničnega oddelka in inspicient: **Ciril Roblek**

Računovodkinja: **Darka Mihelič**

Poslovna sekretarka **Nataša Oman**

Garderoberka: **Bojana Fornezarič**

Frizer in masker: **Matej Pajntar**

Osvetljevalec: **Drago Cerkovnik**

Odrski tehniki: **Simon Markelj**, **Janez Plevnik**, **Robert Rajgelj**

Prešernovo gledališče Kranj

Glavni trg 6, Kranj

Telefon uprava 04/280 49 00

Telefon blagajna 04/202 26 81

Spletna stran: **www.pgk-gledalisce.si**

Elektronski naslov: **presern-gled@s5.net**

Teden slovenske drame so omogočili:

Mestna občina Kranj

Ministrstvo za kulturo RS

Prešernovo gledališče Kranj in vsi sodelujoči gledališki ustvarjalci

Pokrovitelji Tedna slovenske drame:

Merkur, d. d.

Droga, d. d.

Gorenjski glas, d. o. o.

Iskratel, d. o. o.

Hvala:

Slovenski gledališki muzej - Katarina Klančnik

Gašper Malej

DROGA
PORTOROŽ

GORENJSKI GLAS

Prešernovo gledališče Kranj

Glavni trg 6, 4000 Kranj

uprava 04/280-49-00

blagajna 04/202-26-81

telefaks 04/280-49-10

domača stran www.pgk-gledalisce.si

e-mail presern-gled@s5.net

